കൃഷിക്കാരൻ

(കെ സച്ചിദാനന്ദന്)
'**പ**ണിയെടുത്ത് തഴമ്പിച്ച കൈകളുള്ള
ഒരു കർഷകനായിരുന്നു എന്റെ അച്ഛനെ'ന്ന്
നീ ഇടയ്ക്കിടെ പറയാറുണ്ട്.
അപ്പോൾ പുതുമണ്ണിന്റെ മണവും
നെല്ലിന്റെ ആവിയും നിന്നിൽ നിന്നുയരുമായിരുന്നു.
ഉമി ചുടുന്ന കിരുകിരുപ്പും
ഉപ്പുവാറ്റുന്ന കടൽച്ചൊരുക്കും
നിന്നെ അസ്വസ്ഥനാക്കിയിരുന്നു.
മണ്ണിന്റെ സ്വപ്നങ്ങളിൽ, ഓരോ മഴയ്ക്കും
പുതു കവിതയായി മുളച്ചുണരാൻ നീ കൊതിച്ചിരുന്നു.
ആകാശത്തിന്റെ മായാജാലകച്ചൊരുവിൽ
നക്ഷത്രമായി ജ്വലിച്ചുയരാൻ നീ മോഹിച്ചിരുന്നു.
നിഗൂഢതയുടെ നിഗൂഢതയെ
നീ അശാന്തമായി പ്രണയിച്ചിരുന്നു.
കാളമേഘക്കൂറ്റന്മാരുടെ കാമക്കരുത്തിൻ നിന്നും
വഴുതിപ്പോയ ചന്ദ്രികയുടെ നഗ്നതയെ
നീ കവിതകളിലേക്ക് ഒഴുക്കിവിട്ടിരുന്നു.
അതൊരു ഗംഗയായി നിന്റെ
ശിരസ്സിലെ മുടിയൊഴിപ്പിച്ചു.
ഒടുവിൽ 'അച്ഛന്റെ വേൽ
ഹൃദയത്തിൽ കുത്തിക്കയറ്റിയ' നിന്റെ
ആത്മഗാനം അരങ്ങിൽ കത്തിപ്പടർന്നു.
തിരശ്ശീലയിലെ തീജ്വാലകളിൽ
'അഞ്ചുസൂര്യന്മാർ' ഉദിച്ചുയർന്നു.